

Karalığın Aydınlıktan Kız İstemesi

– safdeha · 19 Nisan 2016

Gece gündüzden kız istemeye gelmiş,
Mükemmel şeklinden çekinmeyen ışık,
Karanlığı o an bakışıyla delmiş!
Gece konuşur pek titrek, mecnun âşık...

Gecede tebessüm, hazla “ben olmasam”
“Nurun neye yarar perdemde solmasan”
“Benden iz kalmasa, karamı silmesen”
“Seni çok besleyen, aş yediğin kaşık”

“Sanki gecesi ruh, gündüzü bedende”
“Işığın oynaşır, karanlık yanında”
“Özünde bahtında ihtiras kanında”
“Hem de ne keyifle, yaşarsın alışık”

Gündüz sinirlenmiş, ışığı kararmış
İtiraz etse de sözünde şaşırılmış,
O an hayır dese kendine zararmış,
Kabul etmiş sonunda ikizine yapışık...

“Kızımı oğluna vereceğim kabul,”
“Ne zaman çalacak aynı anda davul,”
“Oğlunu görmezse kızım da kalır dul! ”
Gündüz pek kıvranmış, gece der yılışık...

“Kızın eğer gelirse karanlığıma,”
“Diyecek olmaz korkma yarenliğime,”
“Gecen olurum çok mutlu aydınlığına”
“Hem tanırsın beni, özünde barışık! ”

Düğün dernek hali obada tatlanmış
Kırk gün kırk gecede coşkuyla kutlanmış
Beden ruha varmış resmen mumyalanmış
Ruh aydınlığında, baksa bedeni kırışık!

Saffet Kuramaz